

Wegsleepverordening Maassluis 2004-139

De raad van de gemeente Maassluis;gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 11 februari 2002,nr. 1.21;gelet op het bepaalde in artikel 149 van de Gemeentewet, artikel 173, tweede lid van deWegenverkeerswet 1994 en het Besluit wegslepen van voertuigen;overwegende dat het wenselijk is om in voorkomende gevallen op de weg staandevoertuigen te kunnen verwijderen, over te brengen en in bewaring te stellen;besluit:vast te stellen de volgende verordening:**Wegsleepverordening voor de gemeente Maassluis**

Artikel 1 Begripsomschrijvingen.

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. RVV 1990: het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
- b. wet: de Wegenverkeerswet 1994;
- c. besluit: het Besluit wegslepen van voertuigen;
- d. voertuig: wat hieronder wordt verstaan in artikel 1, onder al RVV 1990;
- e. motorrijtuig: wat hieronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder c van de wet;
- f. het college: het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 2 Aanwijzing van wegen en weggedeelten waar voertuigen kunnen worden

Als wegen en weggedeelten, bedoeld in artikel 170, eerste lid, onder c van de wet wordenalle wegen en weggedeelten binnen de gemeente aangewezen voorzover ze behoren toteen van de in artikel 2 van het besluit bedoelde soorten van wegen en weggedeelten.

Artikel 3 Plaats bewaring voertuigen en openingstijden

- 1 Als plaats van bewaring van voertuigen wordt aangewezen:Veilingweg 65 te Rotterdam.
- 2 De openingstijden van de in het eerste lid bedoelde bewaarplaats worden door het collegevastgesteld na advies van de Korpschef van de regiopolitie Rotterdam - Rijnmond.

Artikel 4 Kosten overbrengen en bewaren voertuigen.

- 1 De kosten voor het overbrengen van een voertuig naar de bewaarplaats bedragen:
 - a. voorrijkosten en optakelen € 120,-;
 - b. overbrengen € 75,-;
 - c. administratiekosten € 7,-.
- 2 De kosten van het bewaren van een voertuig bedragen:
 1. € 40,- voor het eerste etmaal of een gedeelte daarvan; 2004 nr 139 wegsleepregeling 2
 2. € 20,- voor elk volgend half etmaal of een gedeelte daarvan.
- 3 De in de vorige leden genoemde bedragen zullen jaarlijks worden aangepastovereenkomstig de procentuele wijziging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptieover de maand april van het lopende kalenderjaar heeft ondergaan ten opzichte van ditprijsindexcijfer over de maand april van het daaraan voorafgaande jaar. De uitkomst vandie berekening wordt naar boven afgerond op gehele euro's. De aldus berekendebedragen zullen vóór 1 december in het gemeentebblad bekend worden gemaakt engelden voor het daaropvolgende kalenderjaar.

Artikel 5 Overbrengen en in bewaring stellen van motorrijtuigen in het geval van

Wanneer gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 130, vierde lid, 164, zevende lid, en 174, eerste lid van de wet, zijn artikel 1, 3 en 4 van deze verordening vanovereenkomstige toepassing.

Artikel 6 Inwerkingtreding.

Deze verordening treedt in werking op een door het college te bepalen datum.

Artikel 7 Citeertitel.

Deze verordening wordt aangehaald als: Wegsleepverordening voor de gemeenteMaassluis.

Aldus vastgesteld in de openbareraadsvergadering van de raadvan de gemeente Maassluis, gehoudenop 19 februari 2002.de secretaris, de voorzitter, mr. A.J.T. Korthout drs. J. Sterkenburg – Versluis.Datum bekendmaking: 08 april 2002.Datum inwerkingtreding van de verordening 11 april 2002.In deze verordening zijn de volgende wijzigingen verwerkt:1e wijziging vastgesteld bij raadsbesluit d.d. 20 januari

2004. Datum bekendmaking 9 februari 2004. Dit besluit treedt in werking met ingang van 17 februari 2004.

Toelichting 1 Wegsleepverordening.

Op 1 januari 2002 is de Wet van 21 februari 1997, houdende de wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994), ook wel de wijziging van de wegsleepregeling genoemd, en het bijbehorende Besluit wegslepen van voertuigen in werking getreden. Artikel 170 tot en met 173 WVW 1994 zijn geheel vervangen door nieuwe bepalingen. Dewijzigingswet is bij de Invoeringswet van de derde tranche van de Algemene wetbestuursrecht (Awb), deel II, nog aangepast in verband met de overgang van de bepalingen over de uitvoering van bestuursdwang uit de Gemeentewet naar de Awb. Kort samengevat houden de wijzigingen in de wegsleepregeling het volgende in.

Bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen. Het uitvoeren van de wegsleepregeling is geen bevoegdheid meer van de burgemeester, maar van het gehele college van burgemeester en wethouders. Het wegslepen van een voertuig moet worden gezien als een bijzondere vorm van bestuursdwang. In de Awb zijn algemene regels gesteld over de toepassing van bestuursdwang. Deze regels zijn voor een groot deel ook van toepassing op het wegslepen van voertuigen. In de WVW 1994 wordt een aantal bepalingen uit de Awb niet van toepassing verklaard. Tegen besluiten tot het wegslepen van voertuigen staat op grond van de Awb bezwaar en vervolgens beroep open.

Uitgebreide werking. Op grond van de oude (lees steeds: huidige) WVW 1994 mochten op de weg staande voertuigen alleen worden weggesleept in het belang van de veiligheid op de weg, de vrijheid van het verkeer of het vrijhouden van invalide parkeerplaatsen. Op grond van de herziene regeling in de WVW 1994 en het daarop gebaseerde Besluit wegslepen van voertuigen is het laatstgenoemde criterium uitgebreid. Zowel de VNG als een aantal grote(re) gemeenten hebben hier sterk op aangedrongen bij zowel het ministerie van Verkeer en Waterstaat als de Tweede Kamer. Er zijn immers meer locaties denkbaar waar fout parkeren als zeer hinderlijk wordt ervaren zonder dat de veiligheid op de weg of de vrijheid van het verkeer direct in het geding is. Direct optreden tegen dergelijke foutgeparkeerde voertuigen kan in bepaalde gevallen zeer wenselijk zijn. Hierbij kan worden gedacht aan het onbevoegd parkeren op laad- en loshavens, taxistandplaatsen, marktterreinen, voetgangersgebieden en dergelijke. Deze wegen en weggedeelten moeten eerst nader worden aangewezen in een gemeentelijke verordening voordat gemeentengebruik kunnen maken van deze bevoegdheid. In zowel de oude als de nieuwe regeling geldt dat een voertuig niet zonder meer kan worden weggesleept wanneer aan een van de genoemde criteria wordt voldaan. Degene die met de uitvoering van de wegsleepregeling is belast, dient per geval na te gaan of in dat specifieke geval het wegslepen van het desbetreffende voertuig absoluut noodzakelijk is. Het wegslepen van een voertuig dat om 4.00 uur 's nachts in strijd met een van de genoemde criteria is geparkeerd, zal doorgaans als niet of minder urgent moeten worden beschouwd. In zo'n geval kan het opmaken van een proces-verbaal door een opsporingsambtenaar doorgaans volstaan.

Verhouding Wet-Mulder en bestuursdwang. Wanneer een voertuig fout geparkeerd staat en wegsleepwaardig is, zijn er in principe tweenaast elkaar bestaande manieren om hiertegen op te treden. Allereerst door politie en justitie op grond van de Wet administratieverechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wet-Mulder) via het opmaken van een proces-verbaal. Daarnaast door het uitvoeren van bestuursdwang (lees: het laten wegslepen en bewaren van dat voertuig) door het college van burgemeester en wethouders. In de oude wegsleepregeling bestond er een 2004 nr 139 wegsleepregeling 5 onlosmakelijk verband tussen beide vormen van optreden. Voordat tot het wegslepen van een voertuig kon worden overgegaan, moest altijd eerst een proces-verbaal op grond van de Wet-Mulder worden opgemaakt. Indien het desbetreffende proces-verbaal werd geseponeerd of wanneer vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgning door de rechter volgde, dienden ook de kosten van het wegslepen en bewaren van het voertuig te worden terugbetaald. In de nieuwe wegsleepregeling wordt deze koppeling losgelaten. Het opmaken van een proces-verbaal op grond van de Wet-Mulder, voordat tot het wegslepen van een voertuig kan worden overgegaan, is niet meer vereist, maar kan nog steeds wel samengaan. Opgemerkt wordt dat het wel noodzakelijk is om de geconstateerde parkeerovertrading zo goed mogelijk vast te leggen wanneer alleen gebruik wordt gemaakt van de bestuursdwangbevoegdheid. Voor eventuele latere bezwaar- en beroepsprocedures op grond van de Awb is het verstandig de geconstateerde parkeerovertrading zo goed mogelijk vast te leggen in een schriftelijk document en bij voorkeur vergezeld te laten gaan van een foto die de feitelijke situatie weergeeft. Een eventueel sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgning door justitie, respectievelijk de rechter naar aanleiding van een proces-verbaal is niet zonder meer een reden om ook de kosten van de bestuursdwang terug te betalen. Het college van burgemeester en wethouders maakt in een eventuele bezwaarprocedure een zelfstandige afweging.

Verordening. In artikel 170 e.v. WVW 1994 is het kader aangegeven waarbinnen het college van burgemeester en wethouders gebruik kan maken van zijn bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen. Hoewel de bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen in de wet is neergelegd, kan het college pas goed van deze bevoegdheid gebruik maken wanneer de gemeenteraad in een verordening nadere regels heeft gesteld over de toepassing van deze bevoegdheid, zoals in artikel 173, tweede lid van de wet wordt voorgeschreven. In deze verordening dienen in elk geval regels te worden gesteld over: - de aanwijzing van de plaats(en) waar de weggesleepte voertuigen worden bewaard; - de berekening van de kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van het wegslepen en bewaren van voertuigen; - de

eventuele aanwijzing van wegen en weggedeelten waar op grond van artikel 170, eerste lid, onder c WVV 1994 voertuigen mogen worden weggesleept. Aangezien in artikel 173, tweede lid van de wet wordt aangegeven dat de nadere regels bij gemeentelijke verordening moeten worden gesteld, kunnen de hiervoor genoemde onderwerpen niet worden gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders. De uitwerking van de nadere regels van de verordening kan wel door het college van burgemeester en wethouders geschieden (bijvoorbeeld door middel van beleidsregels). **Wegsleepwaardige overtredingen.** Zoals hiervoor reeds aangegeven mochten op grond van de bepalingen uit de oude WVV 1994 op de weg staande voertuigen alleen worden weggesleept in het belang van de veiligheid op de weg, de vrijheid van het verkeer of het vrijhouden van invalidenparkeerplaatsen. In vele wegsleepregelingen werd concreet aangegeven in welke gevallen er sprake kon zijn van een wegsleepwaardige overtreding. Hiervoor werd vaak aansluiting gezocht bij de delictsomschrijvingen uit de WVV 1994 of het RVV 1990. Zo'n aanpak kan uit praktisch oogpunt wellicht wenselijk zijn omdat degene die met de uitvoering van de wegsleepregeling is belast, direct uit de regeling kan afleiden of een voertuig mag worden weggesleept. Toch hebben wij gemeend bij het opstellen van een nieuwe wegsleepverordening voor een andere aanpak te moeten kiezen. Enerzijds omdat de gemeente zichzelf nodeloos beperkingen kan opleggen wanneer in de verordening zelf concreet wordt aangegeven welke wegsleepwaardige overtredingen 2004 nr 139 wegsleepregeling 6 worden onderscheiden. Op grond van het nieuwe artikel 170, eerste lid WVV 1994 kunnen immers voertuigen waarmee een verkeersregel wordt overtreden en waarvan de verwijdering noodzakelijk is in verband met het belang van:

- a. de veiligheid op de weg of
- b. de vrijheid van het verkeer of
- c. het vrijhouden van aangewezen weggedeelten en wegen zonder meer worden weggesleept.

Anderzijds omdat het gevaar bestaat dat de delictsomschrijvingen uit de wegenverkeerswetgeving en de wegsleepverordening niet naadloos op elkaar aansluiten. Wanneer dit het geval is, bestaat er de kans dat de gemeente in eventuele bezwaar- en beroepsprocedures om formele redenen in het ongelijk wordt gesteld. Daarnaast geldt uiteraard ook dat zaken niet dubbel moeten worden geregeld. Bovendien zou bij elke wijziging in de desbetreffende onderdelen van de wegenverkeerswetgeving ook de wegsleepverordening moeten worden aangepast. Om die redenen is ervoor gekozen om de delictsomschrijvingen niet in de verordening op te nemen, maar te volstaan met een wegsleepverordening waarin alleen zaken zijn geregeld die de gemeente aanvullend moeten kan regelen. Tot slot wijzen wij nog op het bepaalde in artikel 170, zesde lid WVV 1994. Hierin wordt bepaald dat een voertuig niet kan worden weggesleept indien de rechthebbende het voertuig verwijderd voordat met de overbrenging wordt begonnen. In de wet wordt niet expliciet aangegeven wanneer met de overbrenging wordt begonnen. In de dagelijkse praktijk wordt ervan uitgegaan dat pas met de overbrenging wordt begonnen wanneer het voertuig zich in de takels van het wegsleepvoertuig bevindt. Indien de rechthebbende zich eerder bij zijn voertuig meldt, mag het voertuig niet meer worden weggesleept. Wel zal de rechthebbende alle aan de voorbereiding van de overbrenging verbonden kosten dienen te vergoeden, waarbij met name kan worden gedacht aan de voorrijkosten van het sleepvoertuig en administratieve kosten. **Artikelgewijze toelichting. Artikel 1 Begripsomschrijvingen.** In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. RVV 1990: het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
- b. wet: de Wegenverkeerswet 1994;
- c. besluit: het Besluit wegslepen van voertuigen;
- d. voertuig: wat hieronder wordt verstaan in artikel 1, onder a RVV 1990;
- e. motorrijtuig: wat hieronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder c van de wet;
- f. het college: het college van burgemeester en wethouders.

Toelichting. In deze bepaling is een aantal begrippen omschreven dat diverse malen in deze verordening terugkomt. De omschrijving van deze begrippen spreekt voor zich. Veelal wordt verwezen naar definities uit bestaande wetgeving. **Ad d. Voertuig.** Het begrip 'voertuig', zoals in artikel 1, onder a RVV 1990 is omschreven, is ruim. Hieronder vallen niet alleen motorvoertuigen, maar ook fietsen en bromfietsen, invalidevoertuigen, trams en wagens. Al deze voertuigen vallen derhalve onder de werking van deze wegsleepverordening. Ook in de APV is een bepaling opgenomen over de verwijdering van fietsen en bromfietsen van de openbare weg. Deze bepaling is aanvullend op wat de wegenverkeerswetgeving beoogt te regelen. In het artikel van de APV spelen namelijk 2004 nr 139 wegsleepregeling 7 andere belangen een rol, zoals de openbare orde en veiligheid, het uiterlijk aanzien en de openbare gezondheid. **Ad e. Motorrijtuig.** Het begrip 'motorrijtuig' is apart omschreven omdat artikel 5 van de wegsleepverordening alleen betrekking heeft op dit soort voertuigen. **Artikel 2 Aanwijzing van wegen en weggedeelten waar voertuigen kunnen worden verwijderd, overgebracht en in bewaring gesteld in het belang van het vrijhouden van wegen en weggedeelten.** Als wegen en weggedeelten, bedoeld in artikel 170, eerste lid, onder c van de wet worden alle wegen en weggedeelten binnen de gemeenten aangewezen voorzover ze behoren tot een van de in artikel 2 van het besluit bedoelde soorten van wegen en weggedeelten. **Toelichting.** Zoals hiervoor in het algemene deel van de toelichting is gememoreerd, is de bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen in de wet zelf geregeld. Voor het wegslepen van voertuigen in het belang van de veiligheid op de weg of de vrijheid van het verkeer hoeven geen wegen en weggedeelten te worden aangewezen. Van deze bevoegdheid kan op alle wegen en weggedeelten

binnen de gemeente gebruik worden gemaakt. Voor het wegslepen van voertuigen in het belang van het vrijhouden van wegen en weggedeelten kunnen op grond van artikel 170, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 173, tweede lid, aanhef en onder c WVV 1994 bij gemeentelijke verordening wegen en weggedeelten worden aangewezen. In artikel 2 van het Besluit wegslepen van voertuigen is nader aangegeven om welke soorten van wegen en weggedeelten het kan gaan, zoals onder andere gehandicaptenparkeerplaatsen, taxistandplaatsen, laad- en loshavens, parkeerplaatsen voor vergunninghouders, voetgangersgebieden en dergelijke. Kortom, een voertuig kan in het belang van het vrijhouden van wegen en weggedeelten slechts worden weggesleept wanneer deze wegen en weggedeelten behoren tot de soorten van wegen en weggedeelten, zoals bedoeld in artikel 2 van het Besluit wegslepen van voertuigen, en zijn aangewezen in de wegsleepverordening. Voor de volledigheid wordt nog eens opgemerkt dat een parkeerovertreding, zoals in deze bepaling bedoeld, op zich niet zonder meer voldoende is om over te gaan tot het wegslepen in bewaring stellen van een voertuig. Per geval zal tevens moeten worden beoordeeld of de specifieke parkeerovertreding het wegslepen en in bewaring stellen van het desbetreffende voertuig ook rechtvaardigt. Indien bijvoorbeeld een voertuig midden in de nacht op een laad- en loshaven wordt geparkeerd terwijl alle winkels en bedrijven dicht zijn, zal het normaal gesproken niet weggesleept mogen worden. Het voertuig zal doorgaans pas mogen worden weggesleept wanneer de winkels en bedrijven weer open gaan of enige tijd daarvoor. **Artikel 3 Plaats van bewaring voertuigen en openingstijden.**

1. Als plaats van bewaring van voertuigen wordt aangewezen: Veilingweg 65 te Rotterdam.
2. De openingstijden van de in het eerste lid bedoelde bewaarplaats worden nader door het college vastgesteld na advies van de Korpschef van de regio politie Rotterdam – Rijnmond.

Toelichting. De inhoud van de bepaling spreekt voor zich. Vanwege de redactie van artikel 173, tweedelig WVV 1994 moet de plaats van bewaring van voertuigen door de gemeenteraad worden aangewezen. Delegatie aan het college van burgemeester en wethouders is niet mogelijk. In onvoorziene omstandigheden is het denkbaar dat de burgemeester op grond van zijn 2004 nr 139 wegsleepregeling 8 bijzondere bevoegdheden ter handhaving van de openbare orde tijdelijk ook ander terrein aanwijst als plaats van bewaring van voertuigen. De openingstijden kunnen wel nader door ons worden vastgesteld omdat ze niet expliciet genoemd zijn in artikel 173 WVV 1994. Eventueel kunnen ze ook in de verordening zelf worden opgenomen, maar dan zullen ze doorgaans minder flexibel zijn. **Artikel 4 Kosten overbrengen en bewaren voertuigen.**

1. De kosten van het overbrengen van een voertuig naar de bewaarplaats bedragen: a. voorrijkosten en optakelen € 80,-; b. Overbrengen € 55,-;
2. De kosten van het bewaren van een voertuig bedragen: a. € 40,- voor het eerste etmaal of een gedeelte daarvan; b. € 20,- voor elk volgend half etmaal of een gedeelte daarvan.

Toelichting. In artikel 13 tot en met 15 van het Besluit wegslepen van voertuigen is geregeld welke soorten van kosten die verbonden zijn aan het wegslepen en in bewaring stellen van voertuigen, in rekening kunnen worden gebracht. Het gaat hierbij niet alleen om personele en materiële kosten die direct verband houden met het wegslepen en in bewaring stellen van voertuigen, maar ook om kosten die verbonden zijn aan bekendmaking van beschikkingen, verkoop, eigendomsoverdracht om niet of vernietiging van voertuigen, inclusief de taxatie van deze voertuigen, renteverlies, WA-verzekering en dergelijke. In de wegsleepverordening hoeven deze kostencomponenten niet allemaal inzichtelijk te worden gemaakt. Volstaan kan worden met een uitsplitsing van de kosten die verbonden zijn aan het wegslepen van voertuigen enerzijds en de bewaring van deze voertuigen anderzijds. In het tweede lid van deze bepaling, waarin de kosten van bewaring van voertuigen worden geregeld, wordt het begrip 'etmaal' gebruikt. Het etmaal, zoals hier bedoeld, begint op het moment van in bewaring nemen van een voertuig en eindigt 24 uur later. **Artikel 5 Overbrengen en in bewaring stellen van motorrijtuigen in het geval van gebleken onvoldoende rijgeschiktheid of rijvaardigheid dan wel het ontbreken van een behoorlijk zichtbare kentekenplaat.** Wanneer gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid, zoals bedoeld in artikel 130, vierdelid, 164, zevende lid, en 174, eerste lid van de wet, zijn artikel 1, 3 en 4 van deze verordening van overeenkomstige toepassing. **Toelichting.** Naast de in artikel 170, eerste lid WVV 1994 bedoelde gevallen zijn in deze wet nog twee gevallen genoemd, waarin het noodzakelijk kan zijn om een voertuig te laten wegslepen en in bewaring te laten stellen. Achtereenvolgens wordt hier bedoeld op: - het niet afgeven van zijn rijbewijs, wanneer dit is ingevorderd, omdat iemand zijn motorrijtuig heeft bestuurd terwijl hij onder invloed was van drogerende stoffen of alcoholen dergelijke (zie artikel 130 en 164 WVV 1994); - de situatie dat een motorrijtuig niet beschikt over een behoorlijk zichtbare kentekenplaat terwijl de eigenaar of houder van dat motorrijtuig niet direct te achterhalen is. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan voertuigwrakken die geen kenteken meer hebben of aan situaties dat er sprake kan zijn van het 'knoeien' met kentekens in geval van autodiefstal. Wanneer in dit soort gevallen een voertuig moet worden weggesleept en in bewaring genomen, is er geen sprake van uitoefening van bestuursdwang. Artikel 170, eerste lid WVV 1994, waarin de bestuursdwangbevoegdheid is geregeld, is dan ook niet van toepassing verklaard in de genoemde gevallen. In feite gaat het om een vorm van inbeslagname vangoederen die ook in het strafrecht voorkomt. 2004 nr 139 wegsleepregeling 9 Wel heeft de wetgever voor deze gevallen diverse bepalingen uit hoofdstuk X. Bestuursdwang van de WVV 1994 (artikel 170 e.v.) van overeenkomstige toepassing verklaard. Wij achten het raadzaam om ook in de wegsleepveror-

dening de artikelen over debewaarplaats van voertuigen en openingstijden (artikel 3) en de kosten van overbrengen en bewaren van voertuigen (artikel 4) voor deze gevallen van overeenkomstige toepassing te verklaren. **Artikel 6 Inwerkingtreding.** Deze verordening treedt in werking op een door het college te bepalen datum. **Toelichting.** Deze bepaling spreekt voor zich. Intrekking van de oude wegsleepregeling van de burgemeester is niet nodig omdat ze van rechtswege is vervallen op het moment dat de wijziging van de WVV 1994 in werking is getreden, te weten 1 januari 2002.